Quelle: http://manuscripta.at/?ID=376
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

PARA

suos doctus & pōlens erit & pēnosi spiri
tus mir cuitiatis. Stultus quoq; si ta
cuerit sapiens putabit & si cōpsserit la
bia sua intelligens. XVIII.

Occasiones quirit qui multi recedē
a vt amico omni tēpe erit expū
bilis. Non recipit stultus ne
bia prudentie nisi dixeris ea que nec
sanctus in corde eius. Impius cum in
pfundum pēnor venerit contemnet
& sequitur eum ignominia & ob p
brium. Verba pfunda ex ore viri &
torrens refundens fons sapientie.
Accipe psonam impii in iudicio ñ
ē bonum ut declines a iustitia iu
dicii. Labia stulti immiscent se rixis
& os eius iurgia provocat. Os stulti
pricio eius & labia ipius ruina aīe
eius. Verba bilinguis q̄ simplicia
& ipa pueniunt usq; ad interiora
ventris. Dignū timor domini
aūt effeminator eliuiet. Qui molli
& dissolutus ē moe suo fr̄ est sua
opa dissipantis. Turris fortissima
nomen domini ad ipam currit iu
stus & exaltabit. Sublimis urbs ro
bors eius & q̄ murus altitudinē ceñ
dans eum. Ante q̄ contritus cor homis
exaltatur & ante q̄ glorificetur hu
miliatur. Qui pius rendet quasi an
diat stultum se esse demonstrē & fu
stione dignū. Hic iuri sustentat in
bestialitatem suam spm ño adtrahē
dum facilem quis potest sustinē.
Cor pōlens possidebit scīam & aures
sapientiū quaerit doctrinam. Do
num hominis dilatat viam eius
& ante principem spatium ei facit.
Iustus prior est accusator sui & ueni
amicus eius & inuestigabit eū. Cō
tradictiones ipiorum sors & inter po
tentes quoq; diuidet. Frater qui
adiuuatur a fr̄e q̄si ciuitas firma
& uiticia q̄si uectes urbiū. De fructu
oris uiri replebit uenter eius & gen
nima labiorum eius saturabitur eum.
Mors & uita in manu linguē qui di
ligunt eum comedent fructus eius.
Qui inuenit mulierē bonā inuenit
bonum & hauriet iocunditatē a dño.
Qui expulerit mulierem bonam ex
pellit bona quē aūt tenet adulām
stultus est & insipiens. Cum obsecra
tionib; loquitur pauper & diues effa
biter rigide. Vir amabilis ad sone
tatem magis amicus erit q̄m frater.
Deior est pauper XVIIII.
qui ambulat in simplicitate sua
quam diues torquēs labia &
insipiens. Qui non est scīa anime
non ē bonum & qui festinus ē pedib;
offendit. Stultitia hominis suppla
tat gss eius & contra dominum fremet a
nimo suo. Diuitie adiuuant amicos
plurimos a pauper aūt & hi quos
habet separantur. Testis falsus non erit i
punitus & qui mendacia loq̄r ño ef
fugiet. Multi colūt psonam poten
tis & amici sunt dona tribuentis.
Fr̄s hominis pauperis odierunt eum
insuper & amici procul recesserūt ab eo.
Qui tantū ūba sectantur nichil ha
debunt & qui aūt possessor est mentis
diligit animam suam & custos pden
tie inueniet bona. Testis fals non
erit impunitus & qui loq̄r mendacia
peribit. Non decent stultū deliciē nec
seruum dñari pcipib;. Doctrina in
ri p patientiam noscitur & gla eius
ē in magna pgredi. Sicut fremitus leo
nis ita ira regis ira & sicut ros super
herbam ita hilaritas eius. Dolor
pris filius stultus & rixa iugiter p
stillantia. Iurgiosa mulier. Domus &
diuitie dantur a parentib; a dño p
prie uxor pdens. Pigredo immittit
soporem & anima dissoluta esuriet.
Qui custodit mandata custod aīam
suam qui aūt negligit uiam suam
morificabit. Fenerat dño qui mis